

DIVENDRES SANT / C
29 de març de 2013

Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42

MONICIÓ INICIAL

Avui és Divendres Sant, el dia que Jesús, el senyor, mor a la creu. Per això la nostra celebració és diferent. No celebrem l'Eucaristia, sinó que fem una celebració de la seva Passió. Escoltarem les lectures, que ens introduiran en el misteri de la Passió segons sant Joan, que ens ajudarà a acompanyar Jesús en els últims moments abans de morir. Després, adorarem la seva creu, com a expressió de la nostra fe, admiració i agraïment, perquè sabem que d'aquesta creu en brolla la nostra salvació. I finalment combregarem, perquè el Cos de Crist ens alimenti en aquest camí de la creu que també nosaltres volem recórrer amb ell.

Tota la nostra celebració d'avui és de contemplació, de silenci i de pregària. Acompanyem Jesús en la seva passió i en la seva mort, senyal del seu gran amor vers nosaltres. Però amb esperança, perquè d'aquesta entrega a la creu en naixerà la vida nova dels fills i les filles de Déu. Comencem, doncs, en silenci, amb un moment de pregària profunda des del fons del nostre cor. Posem-nos drets.

NENS

La Setmana Santa ens porta el record del que Jesús va fer per donar-nos la salvació.

Jesús es compara a un gra de blat. Quan se sembra a terra, el gra de blat queda colgat i es podreix; quan mor, sembla que tot s'hagi acabat. Però d'aquest gra podrit en surt una nova espiga en la qual hi ha molts grans de blat...

Així mateix, Jesús, com un gra de blat, ens dona la vida, morint en la creu i ressuscitant en la vida de Déu. No li va ser fàcil de fer el que Déu Pare li demanava. La seva mort i la seva resurrecció són una prova del seu amor.

Per això hem d'estar molt agraïts a Jesús, hem d'acompanyar-lo en el seu camí i deixar-nos omplir de la seva vida.

PREGÀRIA UNIVERSAL

ORACIÓ

I.- LA CRUZ

Hazme una CRUZ sencilla, carpintero;
sin añadidos ni ornamentos;
que se vean desnudos los maderos,
desnudos, y decididamente rectos.
Con un brazo, en abrazo hacia la tierra
y el astil disparándose a los cielos;
que no haya un sólo adorno
que distraiga este gesto,
este equilibrio humano
de los MANDAMIENTOS.
Sencilla, sencilla,
hazme una CRUZ SENCILLA, carpintero.

(León Felipe)

II.- ESTA TARDE

En esta tarde, Cristo del Calvario,
vine a rogarte por mi carne enferma;
pero, al verte, mis ojos van y vienen
de tu cuerpo a mi vergüenza.

¿Cómo quejarme de mis pies cansado,
cuando veo los tuyos destrozados?
¿Cómo mostrarte mis manos vacías,
cuando las tuyas están llenas de heridas?

¿Cómo explicarte a ti mi soledad,
cuando en la cruz alzado y solo estás?
¿Cómo explicarte que no tengo amor,
cuando tienes rasgado el corazón?

Ahora ya no me acuerdo de nada,
huyeron de mí todas mis dolencias.
El ímpetu del ruego que traía
se me ahoga en la boca pedigüeña.

Y sólo pido no pedirte nada,
estar aquí, junto a tu imagen muerta,
ir aprendiendo que el dolor es sólo
la llave santa de tu santa puerta. Amén.